

SIRDSPRIEKŠ

Maijas avīzīte

Nr. 53.

2021. gada maijs, Mazsalaca

SATIKTIES AR SEVI NOZĪMĒ SATIKTIES AR PASAULI

Jauns rīts, jauna pamošanās. 📺

Saule un jūra un vējš tas pats... tikai es jau cita... ❤️

Katrs rīts ir jauna sevis un pasaules sajušana.

Es ar mīlīgu prieku vēroju smilšu graudus un putnu spalvas un gliemežvākus un it visu, ko rada Māte Daba. 🌿

Tā es mācos Radīt sevi un pasauli ap sevi krāšņāku, unikālāku, mīlošāku un daudz, daudz labāku. 🌸

Es esmu viss, ko es ieraugu! 👁️

Es esmu viss, ko es satieku! 🍌

Es esmu viss, ko es sajūtu! ❤️

Es esmu viss, ko es dzirdu! 🦻

Es esmu viss, kas ir ap mani! 😊

Es esmu Prieks! 😄

Es esmu Gaisma! ☀️

Es esmu Mīlestība! ❤️

Punktiņmandalu Sarmīte Eiduka

Sveiciens ziedošajā maijā!

Ir cilvēki, no kuriem strāvo tāda Mīlestības enerģija, ka šķiet - viņu klātbūtnē nemaz citādi nevar, kā ņemt un starot tālāk... Un nav svarīgi, vai šie cilvēki atrodas blakus vai neaizsniedzamā attālumā, enerģijai nav robežu... Dažus esmu mazliet tā vai citādi iepazīsusi un smēlusies Spēku viņu radītajā.

Viena no tām ir Sarmīte, kuras Mīlestības Gaismā peldējos Rīta Rituālu laikā un joprojām iedvesmojos no viņas fotogrāfijām un rakstītā teksta... Paldies, Sarmīt!

Paldies VISIEM par radošo kopsadarbību! Lai vairojas Gaisma, Mīlestība un Prieks!

Raksti! Gaidu!

Ar mīlestību – Maija

Vakar satiku pirmo taureni. Koši dzeltenu. Tik enerģiski un draiski tas dejoja siltajās kāpās. Sirdī ielija prieks.

Tas atgādināja man pagājušā rudens rakstu par LAIKA DOŠANU SEV, ar ko dalos tagad, pēc pieciem mēnešiem tumšajā klusumā un meklējumos. Esmu devusi laiku un skaidri apzinos šī procesa vērtību. Ir laiks mosties.

Ir notikusi TRANSFORMĀCIJA. Metamorfoze. Ir mācīta Pacietība un Uzticēšanās. Ir integrēta pieredze, lai rastos jauni spārni, lai lidotu un izgaismotu pasauli.

Tumsu nomaina GAISMA. Neziņa pārvēršas par SKAIDRĪBU. Šaubas pārdzimst DROSMĪGĀ pārmaiņu solī. Neredzamais top redzams. Un enerģija sauc RADĪT.

Es zinu cik grūts ir šis iekšējais tumsas un mošanās process, kas jāizdzīvo iekš sevis. Nepretojies, ļaujies, tā būs vieglāk un ātrāk. Un MEKLĒ ATBALSTU. Tu neesi viens. Mēs esam viens otram.

No sirds pateicībā par līdzās būšanu, atbalstu, viedu vārdu un siltu smaidu visiem maniem ceļa biedriem.

Viss ir pārejošs, viss mainās.

Ir laiks tumsai pārdzimt par gaismu.

Klusumam par vārdu 🍀

Ir laiks pārmaiņām.

Ieva Zeile

Es radu sevi.

Es radu sevi no jauna.

No Saules un no Mēness.

No Zemes un no jūras.

No zvaigznēm un no vēja.

No lietus un no ziediem.

Tā visa esmu ES.

Es apzinos, ka pati izdaru savas izvēles.

Es radu sevi.

ES ESMU.

Maija Kadiķe

Atbrīvoties no priekšstatiem ...

"kādam tev ir jābūt"... ir viena kaifīga sajūta. Nav vairs jācīnās par un ap pierādījumiem - cik es laba! Cik es perfekta! Cik es pareiza! ... Ha! Neesmu ne laba, ne perfekta, ne pareiza... Esmu lidojumiem atvērta - gan tiem, kas paceļ spārnos, gan tiem, kas nosēdina pie zemes un uzsit zilumu. Dzīves palete ir krāšņa, ja daudzām krāsām pielietā. Enerģija un izziņas prieks ir tur, kur tu vēl neesi bijis, taču piepildījumu un patīkamo sāta sajūtu sniedz klātbūtne ikdienas sīkajos, piņķerīgajos, it kā garlaicīgajos darbos, kur graudi jāizsijā no pelavām...

Santa Ķempele

Otrdiena, 13. aprīlis.

Šodien tīrīšu avotus.

Tos, kas plūst manī pašā.

Neskaitu, bet plūst daudz. Un katrs, jūtu, prasa, lai sakārtoju, lai atbrīvoju no tur sakritušām, līksmu plūdumu smacējošām dražām. No jauši un nejauši uzkrātām, mierīgu plūsmas ceļu aizsprostojošām... domām.

Tiešām – no DOMĀM. Nē, nepārteicos! Jo ŠO un ŠĀDU avotu dražas NAV LIETAS, nav mantas. Nav nedz nomestas skārdenes, nedz plūsmā iemesta naudiņa, nedz pusizdiluši plastmasas maisiņi, nedz arī pudeļu korķi vai arī kas cits, līdzīgs nupat nosauktajam.

Šo avotu, kas plūst katrā pašā, sanesumi un iztīrāmas lietas ir PAŠA DOMAS. Un šodien tīrīšu. Avotus sevī.

Vispirms iešu pie TICĪBAS avota. Darbu turpināšu, savedot kārtībā PAĻĀVĪBAS un NEŠAUBĪGUMA avotus. Šos trīs jāiztīra pašus pirmos, taču TICĪBAS – nekavējoties!

Jo, ja tas joprojām plūdis caur aizsprostiem, tad agri vai vēl redzamajā daļā uzspurs vēl klusi dusošs un – paldies Dievam! – neesošs avots, vārdā APĀTIJA. Pilnīgi iespējams, ka tā varētu notikt, taču to nedrīkstu pieļaut! TO NEPIELĀUŠU!

To nepieļāušu! – prātoju, mērojot ceļu pie ŠAUBU avota. Šis avots ir tieši TICĪBAS avotam plūstošs tik cieši tuvu, ka reizēm abi var pat sadoties rokās. Un, šķiet, ŠAUBU avots dažkārt savu blakus plūstošo biedru ietekmē ne visai cildinoši.

Pierādījumi? Lūdzu, te būs: ja labi ieklausās ŠAUBU avota čalā, tad saklausāms bezgalīgi atkārtots “diezin vai...”, “nu, nu, ej nu zini...” un citas, šīm līdzīgas čalas. ŠAUBU avotu nepārtraukti jāuzmana! Nepārtraukti!

Ja neuzmana, tad TICĪBAS avots sāk plūst aizvien klusāk un klusāk...

Tad, kad būšu ar avotiem sevī tikusi galā, kad tie burzgulēs TICOT un NEŠAUBOTIES, tad ķeršos pie modināšanas darba.

Tad mēģināšu pamodināt dažus sevī esošus, taču nez kāpēc šobrīd krietni miegainus avotus. Piemēram? Piemēram – DZĪVESPRIEKA. Ak, šim avotam cieši līdzās urdz gan REDZESLOKA, gan TIECĪBU, gan NEPADOŠANĀS, gan SPĒCĪGAS GRIBAS, gan VIENALDZĪBU KAUSĒJOŠS avots!...

Kā ir ar avotiem jūsos? Urdz? Burzgulē? Nesnauž? Iztīrīti no negatīvu un bezcerīgu domu pienesumiem?

Labu dienu!

Maija Laukmane

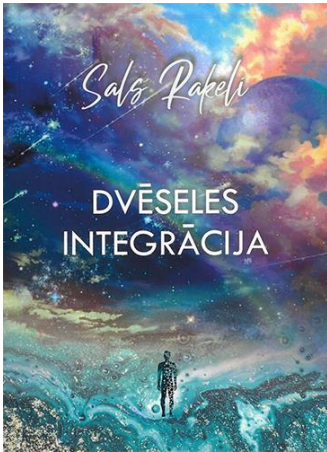

Telefonsarunās cilvēki bieži sarunājas nevis ar otru cilvēku, bet gan ar paša radīto priekšstatu par otru cilvēku. Tāda saruna zaudē jēgu, jo oriģināls ir citās vibrācijās un atrodas it kā citā dimensijā, nekā par viņu radītā domforma. Parasti šādas sarunas ir neauglīgas. Ir pienācis laiks iemācīties ar savu dievišķo būtību uzrunāt otra cilvēka dievišķo būtību, tad starp cilvēkiem vienmēr rodas sapratne. Kamēr starp cilvēkiem atrodas pašu radītās ilūzijas par citiem, kamēr citiem piedēvē pašu izfantazētas domas un emocijas, ir grūti nonākt pie sakarīgas domu apmaiņas. Tādas sarunas ir tukšas, nedzīvas, jo nav papildītas ar dzīvības enerģiju. Tajās nav patiesības graudu. Tas pats sakāms par TV pārraidēm un dažādiem vebināriem. Runāt runāšanas pēc, ir kā sēnalu kaisīšana vējā. Ne tur kas dīgst, ne tur kas izaug. Tā ir liela laime mācēt atšķirt sēnalas no graudiem un satikt cilvēkus, ar kuriem visas sarunas ir auglīgas un papildītas. To mums visiem novēlu!

Līga Kolneja

Sals Rakeli DVĒSELES INTEGRĀCIJA

Grāmata aptver ļoti plašu ar dvēseles evolūciju saistītu jautājumu loku, un tajā tiek apskatītas un izskaidrotas idejas un tēmas, kuras dažādu iemeslu dēļ nav tikušas adekvāti izklāstītas uz Zemes pieejamajā literatūrā un zinātnē.

Fragments no grāmatas:

Gaismas, krāsu un rakstu terapija

Tāpat kā skaņai, arī gaismai piemīt specifisks vibrāciju kopums. Atšķirībā no skaņas gaisma aizņem augstāku frekvenču spektra daļu. Līdzīgi skaņai, gaismai var būt noteiktas frekvences, kas ir harmonijā ar dvēseles frekvencēm, tādejādi veicinot dziedināšanu. Patīkamu attēlu, piemēram, saulrietu vai ziedu, aplūkošana var izraisīt mieru un relaksāciju zemākajos ķermeņos. Noteiktas krāsu un rakstu kombinācijas var izmainīt DNS. Smadzeņu šūnās ir gaismas receptori, kas raida signālus visā fiziskajā ķermenī. Šie signāli atšķiras atkarībā no tā, vai konkrētā gaisma vai raksts ir harmonisks un drošs vai arī rada apdraudējumu.

Mēs paredzam, ka turpmākajos gados uz Zemes šajā jomā būs daudz tehnoloģisku sasniegumu.

Reizēm spēks ir nespēkā

Cīņa paņem daudz
Klusi sevī samierinies
Klusi spēku krāj
Mierā būt ir gudrāk
Klusi sevī augt
Viņi gaida cīņu
Viņi nezina ka tu audz
Tā ir tava vertikāle
Tuvāk saulei gaismas daudz
Tā ir tava uzvara
Rāmi starot - rāmi mierā būt

Marika Vishnjevskā

Atgriezies Mājās

Satīkies ar sevi nozīmē satīkies ar pasauli. Iespējams, ka tu esi izstaigājis dažādus ceļus, metis līkumus un bridis takas. Tie ir bijuši tavi meklējumu soļi. Beigu beigās tie ir atveduši tevi atpakaļ pie sevis. Tāpat kā Sprīdītis, kas apceļoja pasauli, arī tu atgriezies Mājās. Te ir tava Laimes zeme. Tā ir tava sirds. Tikai sirdī esot, tu vari ielūkoties sevī dziļāk un patiesāk. Tagad pasaule var atvērties tevī. Tā ir iekšējā pasaule. Tur būs visas atbildes, kuras esi uzdevis citiem cilvēkiem. Atgriešanās Mājās - tā ir atkalsatikšanās ar sevi. Tagad tu vairs nekad nepazaudēsies, jo zini Ceļu uz Mājām. Te ir tava patiesā vieta. Izbaudi to un esi. Esi sirdī!

Maija Kadiķe

Raksti arī savas pārdomas, radošos darbiņus un ierosmes līdz katra mēneša **25.datumam** uz e-pastu: reinaldemaija@gmail.com
www.draugiem.lv ; www.facebook.lv
Ar mīlestību, pateicību un prieku fotografēja, rakstīto savāca un šo radīja – **Maija Reinvalde**